

Πόλη στο φως, Ευτυχία Γιαννάκη, εκδ. Ίκαρος

Ζητούνται Αναγνώστες στις καλές ιστορίες και τα παραμύθια!

Και τα τρία βιβλία της Ευτυχίας τα 'χω διαβάσει σχεδόν στον ίδιο τόπο. Ένα σαββατοκύριακο μού πήρε το καθένα, στο δικό μου ψυχαστήριο, στη νότια Κρήτη. Την πρώτη φορά με παραξένεψε τούτο το νεαρό κορίτσι. Με τράβηξε από την αρχή το κατακόκκινο εξώφυλλο, η ροή του λόγου της κι ύστερα είδα πως ο αγαπημένος της ήρωας και πρωταγωνιστής ήταν κι αυτός... Κόκκινος!

Τον αγάπησα από την πρώτη στιγμή. Κάτι είχε τούτος ο σοβαρός, επιτυχημένος, αποτυχημένος, μοναχικός, έξυπνος και παρατηρητικός Χάρης.

Το αποτέλεσμα ήταν η αγωνία, η περιέργεια και η δική μου αδρεναλίνη να φτάσει στο.. κατακόκκινο.

Στο πίσω κάθισμα, οι Αλκυονίδες ημέρες και τώρα π... Πόλη στο Φως.

Είναι πολύ εύκολο να διαβάσει κάποιος την υπόθεση του βιβλίου. Το βιβλίο είναι παντού, σε διαδίκτυο, εφημερίδες, περιοδικά. Είναι το πιο πολυδιαβασμένο, φέτος το καλοκαίρι και από τις φορές που θα συμφωνήσω πως άξιζε και αξίζει τον κόπο και τη θέση που του πρόσφεραν. Να είναι ανάμεσα στα πρώτα... και του πρέπει!

Να εξηγήσω κάτι, την Ευτυχία Γιαννάκη δεν την έχω συναντήσει ποτέ. Την θαυμάζω όμως πολύ, νοιώθω να τη γνωρίζω αρκετά καλά. Φωτογραφίζει κι εκείνη γωνιές που... δεν φαίνονται και

Γράφει η **Ελένη Μπετεινάκη***

πάνω απ' όλα έχει τη φρεσκάδα που θες να έχουν οι νέοι συγγραφείς, που είναι μέσα σε όλα και που ζουν πραγματικά, χωρίς εκείνη την παρεξηγημένη κουλτούρα, τα τσιτάτα και τα δόθη.

Έχουν γραφτεί παρά πολλά καλά όμορφα για την Ευτυχία. Πολύ καλά τα γράφουν όλοι. Κι αν θέλω κι εγώ να πω τη γνώμη μου είναι ίσως για να γίνω αιτία να το διαβάσει έστω κι ένας ακόμη αναγνώστης. Και προσέξτε ότι μόνο το τελευταίο της που πραγματικά είναι καταπληκτικό, αλλά και τα δύο προηγούμενα πρέπει να υπάρχουν στις βιβλιοθήκες μας.

Και κάτι ακόμα... ΔΕΝ είμαι κριτικός βιβλίων είμαι απλά Κρητικιά που αγαπά τα καλά βιβλία και τους σπουδαίους συγγραφείς.

Πάμε λοιπόν στα πιο ζουμερά κι ενδιαφέροντα...

«Πόλη στο φως»... άξιζε η αναμονή! Αθήνα σε μια εποχή που η κρίση κτυπάει κόκκινο, οι αξίες χάνονται, οι άνθρωποι παραλογίζονται, η

απληστία, η παραβατικότητα, οι σχέσεις κλονίζονται. Έγκλημα είναι η αιτία και μάλιστα από εκείνα τα πολύ ανατριχιαστικά. Μάνα, γυναίκα πανέμορφη, νέα και έγκυος... κομμάτια! Θυμήθηκα αμέσως εκείνο το άλλο στυγερό έγκλημα που ήταν πέρα για πέρα αληθινό τον Αύγουστο του 1969. Την άγρια δολοφονία της Σάρων Τέιτ και τεσσάρων φίλων της. Το σύμβολο του σεξ, σύζυγος του Ρόμαν Πολάνσκι, που δολοφονήθηκε από την σατανική ομάδα του Τσαρλς Μάνσον και που σε δυο εβδομάδες από τότε θα γεννούσε τον γιο τους.

Δεν άργησε λοιπόν τούτη η περιγραφή με τους υπόπτους, την καθημερινότητά τους, τις αναζητήσεις κι όλα όσα περιγράφονται στο βιβλίο να ζωντανέψουν μπροστά μου. Ναι, μια υπέροχη ταινία ξετυλίχτηκε στο μυαλό και στα μάτια μου. Οι περιγραφές της Ευτυχίας και στις πιο μικρές λεπτομέρειες έκαναν την δική μου εικόνα όλο και πιο ζωντανή. Και ανάμεσα στα κόκκινα αίματα η ζωή των άλλων ηρώων. Η ητοπάθεια του Χάρη Κόκκινου, τα αδιέξοδα, η σχέση του με το γιο του, οι συνάδελφοι, ο έρωτας, οι μέρες και οι νύχτες του, τα καταθλιπτικά απογεύματα. Καλογυρισμένη ταινία λοιπόν, εξαιρετικό ανάγνωσμα. Αφήγηση παραστατικότητα, εύστοχη, ζωντανή, ρεαλιστική. Το φως διαδέχεται το σκοτάδι, η ζωή το

θάνατο, η ομορφιά την ασχήμια, τα αδιέξοδα τη λύτρωση. Προβληματισμοί και προβλήματα του σήμερα. Οικογένειες που δείχνουν δυνατές γεμάτες αδυναμίες, μυστικά και ψέματα. Μια κοινωνία σε ένα βιβλίο. Το σήμερα στην πιο δυνατή και «κόκκινη» ώρα του. Ίντριγκες, πάθη, μυστικά, κρυμμένες αλήθειες, σχέσεις καλυμμένες από πολύχρωμα σελοφάν και ζωές διαλυμένες που απειλούνται με οδηγό πάντα το χρήμα, το παράνομο κέρδος, την εκμετάλλευση. Η δουλειά μπλεγμένη με τον αγώνα επιβίωσης, τις σχέσεις, την καθημερινότητα, τα λάθη του παρελθόντος και στιγμές αγωνίας για το αύριο, το εγώ, το γιατί, τους ανθρώπους γύρω μας. Γειτονιές της Αθήνας που μπορεί και να κρύβουν χειρότερα μυ-

Η Ευτυχία Γιαννάκη

στικά και ψέματα. Ψυχογράφημα ανθρώπων, καλοδουλεμένοι χαρακτήρες από μια συγγραφέα που ξέρει να παρατηρεί, να εστιάζει στις λεπτομέρειες που την κάνουν να ξεχωρίζει.

Συγκλονιστική και η ιστορική ανάδρομη σε γεγονότα που κάποιοι από μας σχεδόν τα έζησαν έστω μέσα από δημοσιεύματα και τηλεοράσεις. Η μεγάλη σφαγή στην

Σρεμπρένιτσα στα 1995 θύμισε ιστορίες μίσους, βίας, μεγάλα εγκλήματα πολέμου, γενοκτονία από τις μεγαλύτερες μετά τον 2ο Παγκόσμιο Πόλεμο.

Χαρακτήρες όπως η Τζέλα, θα σας κάνουν να αναρωτηθείτε για τις αλήθειες της ζωής, άλλη μια φορά. Για τους ανθρώπους του «περιθωρίου» που έχουν πάντα ψυχή και τσαγανό από τους

λίγους.

Ίσως επίσης να σκεφτείτε τη δική σας σχέση με τον γιο ή την κόρη στα χρόνια που ζήσατε ή δεν ζήσατε μαζί.

Ένα είναι το συμπέρασμα το δικό μου σε αυτό το καταπληκτικό βιβλίο. Σασπένς, φόβος, λύτρωση, αστυνομικό δαιμόνιο, σκοτεινές σκέψεις, έντονα συναισθήματα, καθημερινότητα που σοκάρει. Ιστορίες πολλές δεμένες με-

ταξύ τους, ζωές ανθρώπων που χάλασαν ή προσπαθούν να φτιάξουν. Κοινωνικά στερεότυπα που καταρρέουν, μοναξιά απέραντη, σύγχρονος κόσμος, ο δικός μας κόσμος, το δικό μας περιβάλλον, αν σκεφτεί κανείς πως όλα όσα τόσο μυθιστορηματικά και αριστουργηματικά περιγράφει η Ευτυχία συμβαίνουν στη δική μας γειτονιά, ίσως και στο διπλανό μας

σπίτι.

Ναι, συμπληρώθηκε η τριλογία και κέρδισε τα πιο λαμπρά αστέρια στην ψυχική και στον δικό μας στερέωμα. Συγκλονιστικό το τέλος, απρόσμενο, ευρηματικό, ανατριχιαστικά μη αναμενόμενο. Ίσως να είναι η αρχή μιας άλλης ιστορίας...

Θα θελα να γράψω ακόμα πάρα πολλά, να σας πείσω πως πρέπει να το διαβάστε, όμως όλοι οι άλλοι τα γράψανε, πιο ειδικοί και καλύτερα από μένα. Εγώ ξέρω πως αξίζει να το ψάξετε, αξίζει να διαβάσετε όλη την τριλογία γιατί είναι...η καλύτερη. Κι έχω διαβάσει πάρα πολλά αστυνομικά μυθιστορήματα. Όμως τούτη δω ακουμπά εμάς, τον τόπο, τα δικά μας όνειρα ή εφιάλτες. Μιλάμε σχεδόν την ίδια γλώσσα...

Η Ευτυχία Γιαννάκη γεννήθηκε και μεγάλωσε στην Αθήνα. Σπούδασε πληροφορική, μουσική τεχνολογία και επικοινωνία και εργάστηκε για αρκετά χρόνια στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση.

Έχει εκδώσει, με ψευδώνυμο, ένα ακόμη μυθιστορημα με τον τίτλο Χάρντκορ (Ωκεανίδα, 2000) που μεταφέρθηκε στον κινηματογράφο.

Η Τριλογία της Αθήνας: Στο πίσω κάθισμα (Ίκαρος, 2016)

Αλκυονίδες μέρες (Ίκαρος, 2017)

Πόλη στο φως (Ίκαρος, 2018).

